

Szűz Mária Lovagja

3/2024

34. szám - március
máriás havilap

Kiadja:

Misia Nepoškvrnenej o.z.
IČO: 53 482 697
Székhely: Horná 24/6,
946 19 Číčov

szuzmarialovagja@protonmail.com

Főszerkesztő és felelős kiadó:
Canavesi Ambrus M.

**A szerkesztőség székhelye
és levelezési címe:**

Szűz Mária lovagja, Canavesi Ambrus,
Horná 24/6, 946 19 Csicsó
Szlovákia

Ára: nem értékesíthető
(Egy példány előállítási költsége kb. 0,5 euró.)

Nyomdai példányszám: 2300 db.
Regisztráció MK SR: EV 5986/21

Évente 12 alkalommal jelenik meg

Hogyan támogathat minket?

IBAN: SK05 0900 0000 0051 7751 2944

Számtulajdonos:
Misia Nepoškvrnenej o.z.
BIC SWIFT kód: GIBASKBX

Imprimatur:

Egyházi jóváhagyással – Nagyszombati
Főegyházmegyei Hivatal, 2022. március
24-én, 2497/22 szám alatt.

Cenzor:

Ft. Nagy Péter

**34 sz.
3/2024**

Kép a címlapon:

Raphael (1483–1520): *Christ
Falling on the Way to Calvary.*
Via Wikimedia Commons.
Közkincs

Tartalom

4 Az örökkévaló kereszt

Antonelli Názáreti M. atya

6 A legbölcsebb szív

Antonelli Názáreti M. atya

10 A mag az aszfalt alatt (II. rész)

Canavesi Ambrus M. atya

14 Fatima és megtérésünk

Apollonio Sándor M. atya

16 Gyereksarok

szerkesztőség

18 Júdás

Tóth Tihamér

20 Szexuális forradalom: hogyan elszakítani az emberiséget Istentől (II. rész)

Vass József

24 Légy te is Szűz Mária lovagja!

szerkesztőség

Vezércikk

Az idei március hónapot - az utolsó nap kivételével - teljesen kitölti a nagyböjti bűnbánat és megszorítás szelleme, és különösen a nagyböjtnak az a része, amelyet "passióhétnek" nevezünk. A nagyböjt a felkészülés időszaka, amelyben az ember arra törekszik, hogy megújítsa a szentség szellemét az Istennel való nagyobb bensőséges imádság és elmélkedés által, valamint a rendezetlen hajlamok önkéntes megtagadása által, amelyekben testünk gyakran elnyomja lelkünket, és megakadályozza azt abban, hogy szárnyaljon és elérje Istent. A nagyböjt utolsó két hétben - a Fekete Vasárnaptól fogva - azonban már nem annyira az önmegtartóztató bűnbánat és az önkéntes erkölcsönkísítés az uralkodó hangnem, hanem inkább a kívülről érkező szenvedések és megpróbáltatások elfogadása. Valóban, ha a nagyböjtben Krisztus negyven napját utánozzuk, amelyet a pusztában töltött böjtléssel és bűnbánattal, akkor egyúttal a húsvéti misztérium középpontjába, azaz megváltó szenvedésébe és halálába, és végül a dicsőséges feltámadásba is bevezetnek bennünket. Ez valójában azt jelenti, hogy a magunkra rótt kisebb-nagyobb vezekléseken túlmenően óvakodnunk kell attól, hogy életünk során előbb-utóbb olyan testi és erkölcsi szenvedésekkel találkozunk, amelyeket nem akarunk, amelyeket nem mi választottunk, és amelyek előtt még az akaratunk is lázadni szeretne. Hajlandóak vagyunk hosszú órákat dolgozni Isten dicsőségére, talán a templom takarításában és előkészítésében, a katolikus ifjúsági csoportok animálásában, a katekézisben, de amikor jön egy betegség, amely megakadályoz mindebben, hogyan reagálunk? Nagylelkűséggel és

az önfeláldozás szellemével áldozunk a családi élet követelményeinek, házastársunknak és gyermekeinknek, de amikor családi csatlódások érnek, például egy gyermek, aki nem felel meg a hitnek, hogyan reagálunk? Ez mutatja, hogy sok léleknek könnyű vezekléseket és áldozatokat előírni magának, de nehéz elfogadni a szenvedéseket, amelyek Isten akaratából érnek minket. Pedig éppen ezek azok, amelyek formálják jellemünket, erősítik akaratunkat, megtisztítják szándékainkat és szentté tesznek bennünket. Jézusnak is el kellett fogadnia a keresztjét... bizonyos értelemben még választotta is - mivel Isten volt -, de emberként elviselte azt, egészen a szenvedésig. De éppen ezek a keresztetek tesznek minket szentté, és a keresztetek békés és szeretetteljes elfogadása lelki életünk igazi hőmérője. És éppen a szenvedésen keresztül veszünk részt Krisztus megváltásában. Sokszor írtam már, hogy lapunk missziós újság, a lelkek megtéréséért, és nemcsak azok működnek közre, akik szerkesztik és akik dolgoznak, hanem azok is, akik terjesztik a nép körében, és azok is, akik anyagilag segítik a sajtót. Természetesen azok is közreműködnek, akik imádkoznak ennek az újságnak az apostoli hatékonyságáért, de van egy másik módja is az együttműködésnek: felajánljuk szenvedéseinket, betegségeinket, megaláztatásainkat és erkölcsi szenvedéseinket, egzisztenciális vereségeinket az Úrnak, kérve Őt, hogy használja fel ezeket a fájdalmainkat a lelkek megtérésére ezen a mi kis újságunkon keresztül. Ajánljuk fel minden fájdalmunkat és szenvedésünket az Úrnak, mert ezen az áron lelkek vásárolhatók meg.

Az örökkévaló kereszt

Antonelli Názareti M. atya

Egy ősi hagyomány szerint a nagyböjt ötödik vasárnapjától kezdve a feszületeket letakarják egészen nagypéntekig, amikor az Egyház ismét szemléldésünkre ajánlja a megfeszített Krisztust. Teszi ezt azért, hogy még erőteljesebben és hatékonyabban mutassa meg nekünk a Feszületet. Valójában a feszület elrejtése néhány nappal nagypéntek előtt nagyszerű trükk, amely arra szolgál, hogy elveszítsük azt a rossz szokást, hogy közömbösen nézzük a feszületet. Ismerve az ember rossz állapotát, és azt, hogy emiatt az ember hajlamos megszokni még a legszentebb dolgokat is, az Egyház azért takarja el a feszületet, hogy újra vágyakozzunk utána, és így keressük szemünkkel, de mindenekfelett szívünkkel, valamint hogy látványa lelkileg megmozgasson bennünket.

Az első gondolatmenet: a keresztre feszített Jézus láttán közömbös maradok-e? Vajon uralkodik-e apátia bennem Isten agonizáló Fia iránt, aki értem halt meg a kereszten? Ha nem érzek semmiféle együttérzést és hálát a megfeszített Jézus iránt, az azt jelenti, hogy lelkileg halott vagyok, vagy legalábbis kómas állapotban vagyok. Ez azt jelenti, hogy Jézus kereszthalála nem hozott létre életet bennem, de nem Krisztus keresztségének hatástalansága miatt, hanem az én hibámból.

Ezért énekliz az Egyház nagypénteken, amikor leleplezi és megmutatja a feszületet, háromszor és egyre hangosabban: "Íme a szent keresztfa, rajta függőt valaha, a világ-nak váltsága!" Az Egyház így akarja felébreszteni a halál álmából mindazokat a keresztényeket, akik nem imádják a keresztet, mindazokat, akik nem elmélkednek Jézus szenvedéséről és haláláról, mindazokat, akik nem vágyanak arra, hogy Krisztussal együtt keresztre feszüljenek. Ezen túlmenően az Egyház a feszület felmutatásával az egész világnak meg akarja mutatni, hogy ki a világ egyetlen Megváltója, és milyen eszközökkel mentett meg minket. Az emberiség egyetlen Megváltója és Üdvözítője Krisztus, Isten megtestesült Fia. Az istentelen zsidók, akik a kereszt lábánál elhaladtak, azt mondták Jézusnak: "Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!" (Mt 27,40) Hasonlóképpen a zsidók vezetői is ezt mondták: "Jöjjön le most a keresztről, és hiszünk benne!" (Mt 27,42) Semmit sem értettek: éppen azért, mert Jézus Isten, nem jött le a ke-

resztről. Csak Isten engedheti meg, hogy megfeszíttesse magát, hogy megmentsen minket, hogy megmutassa nekünk szeretetét és hűségét, és végül, hogy tiszteletben tartsa szabadságunkat. Csak Isten képes a keresztet győzelemmé változtatni. Az istentelenek és a hitetlenek számára lehetetlen megérteni Isten cselekvésmódját. Ezek a zsidók a tiszteletreméltó Fulton Sheen püspök szerint a 20. század humanistáinak prototípusai voltak. Íme az ő szavai: "A humanisták Istent akarnak igazságosság nélkül, erkölcsöt vallás nélkül, Krisztust kereszt nélkül, kereszténységet áldozat nélkül, Isten országát megváltás nélkül. Korunk humanistáinak prototípusai nagypénteken, a Golgotán keletkeztek. [...] Egy vallás Kereszt nélkül! Ez a humanizmus lényege! Humanisták, ti humanizáltak, emberivé tettétek Istent, és ezzel dehumanizáltak, elembertelenítettétek az embert."

Megkérdeztük-e már magunktól, hogy miért akarta Isten, hogy a Fia meghaljon a kereszten, hogy megmentsen minket? Hogy jóvátegye az eredendő bűnt, Ádám és Éva bűnét, amelyet a fa gyümölcsének elfogyasztása okozott: egy gyümölcsfa, vagyis egy fa okozta az emberi faj halálát, ezért egy másik fa, a kereszt fája által megváltott minket, és új életet kaptunk. Az Úr szenvedéséről szóló régi prefációban az Egyház így szólította meg Istent: "Hálát adjunk neked [...] mindenható Atya; te az emberi nem váltságát a keresztfa által valószínűsítettad meg, hogy amint a fáról eredt a halál úgy a fáról fakadjon az élet, és aki győzött a fán, azt a fán győzze le Krisztus, a mi Urunk."

Ezen túlmenően az Egyház nagypénteken sok évszázadon keresztül így fordult a kereszthez: "Hű keresztfa, nincsen még egy ily nemes fa [...] Édes törzsök, édes ág te, Édes terhet hordozol. Ünnepeid, ó nyelv, a dicsőséges küzdelem győzelmét, és meséld el a nemes diadalt a kereszt trófeája előtt: hogyan győzött a világ megváltója, bár áldozatul esett. Megbánta az ősatyának, teremtményének bűnét, amikor a tiltott gyümölcsöt megevé a halál romlásába esett, akkor maga a Teremtő egy fát rendelt, hogy a fából eredő kárt orvosolja. Üdvösségünk terve megkövetelte ezt az átmenetet, hogy ravaszsággal meghiúsítsa a megrontó [sátán] ravaszságát, és orvoslást hozzon onnan, ahonnan az ellenség lesújtott [...] Csak te

voltál hordni méltó Üdvösségünk zálogát. Rajtad ért, szent bárka, révet a hajótörött világ, mert a Bárány drága vére rólad permetez reánk."

Ez csak néhány ösztönzés, amely segít megérteni Krisztus keresztségének értékét, és azt, hogy mennyire szeretni és szemlélni kell minden kereszténynek: a Sátán mindent megtesz, hogy elutasítsuk a keresztet, hogy megvessük és lábbal tiporjuk, ahogyan mindent megtesz, hogy megfutamítson minket a keresztünk előtt, de nem szabad bedőlnünk ezeknek a ravasz kísértéseknek, mert a kereszt az az eszköz, amellyel a Sátánt végleg legyőzték, és amellyel megváltottak bennünket. Ezért mondja Fulton Sheen: "A kereszt örökkévaló! Nem lehet kitépni; nem lehet levenni! [...] Isten az, aki nekünk adja a Keresztet, és a Kereszt az, aki nekünk adja Istent! [...] Nem csoda, hogy az emberek azt akarják, hogy Krisztus szálljon le a keresztről! Keresztet akarnak, de nem feszületet. Humanisták! A feszület veszélyezteti a lelketeket. A Szfinx iránt közömbösek vagytok, de Krisztus a Keresztjén belekever titeket a Kereszt bűnösségébe. Tegyük fel, hogy Krisztus a keresztről úgy szállt volna le, ahogyan ti akartátok: arra kényszerített volna benneteket, hogy megtegyétek az Ő akarát! És hová lett volna a szabadságotok? Egy nap majd eljön az Ő Keresztjével! De az azért lesz, hogy ítélkezzen és lesújtson, és nem azért, hogy megmentsen, mint most;

mert akkor a megváltás ideje véget ér!" A jámbor püspök nagy igazságot mondott: a Megfeszített folyamatosan vádol bennünket, ahogy szüntelenül mondja azoknak, akik őt bámulják: "Te voltál az, aki keresztre feszítettél és megöltél engem! Miattad és a kedvedért feszítettek keresztre!"

Ezért van az, hogy az új humanisták egyrészt nem akarják nézni és szemlélni a megfeszített Jézust, másrészt ki akarják iktatni őt az életünkéből.

A keresztény embernek tehát fel kell ébrednie tespedtségéből, meg kell szüntetnie a megfeszített Krisztus iránti apátiáját és közömbösségét, szüntelenül meditálnia kell ezeken az igazságokon, hogy szíve a megfeszített Krisztus iránti szeretettől égjen, és keservesen sírjon minden bűnt, amit elkövetett, olyan bűnöket, amelyek Jézust keresztre feszítették. Végül így kell könyörögnie a megfeszített Istenhez: "A kereszt által, ó, Krisztus, kérünk téged, vezesd az élet jutalmára azokat, akiket megváltottál, amíg a keresztfához voltál szegezve!" (Damiani Szent Péter).

A legbölcsebb szív

Antonelli Názáreti M. atya

Bölcsesség Széke

Nemcsak a Szentlélek volt az oka Mária Szepőlötelen Szíve mérhetetlen bölcsességének, hanem a megtestesült Ige is. Mint mindannyian tudjuk, a "Bölcsesség Széke" máriás titulus, egyike azoknak az invocációknak, felfoházkodásoknak, amelyeket a Szűzanyához intézünk a lorettói litánia elmondása során. Már a középkor vége felé a következő feliratot találjuk a szakrális művészetben: "In gremio Matris sedet Sapientia Patris", azaz: "Az anya ölén ül az Atya Bölcsessége". Római stílusú ikonon található felirat, amely az Anya ölén ülő Krisztusgyermeket Bölcsességet ábrázolja. Ebben az ikonban foglaltatik össze az egész tanítás, amelyet most kínálok nektek.

Szent II. János Pál tömören megmagyarázza e Mária-titulus okát: "A Szentséges Mária a »Bölcsesség Széke«, mivel szívébe és méhébe fogadta Jézust, a megtestesült Bölcsességet. Az Angyali üdvözlés »fiat«-jával, »legyen«-jével, elfogadta, hogy az isteni akaratot szolgálja, és a Bölcsesség az ő méhében lakozott, ami őt példás tanít-

ványává tette". (pápa beszéde a vasárnapi Angelus imádság alkalmával, 1983. szeptember 4.)

Montforti Grignon Szent Lajos Mária még néhány részletet közöl: "A pátriárkák, a próféták és a régi törvény szent alakjai kiáltottak, sóhajtoztak és kérték az örök Bölcsesség megtestesülését. De egyikük sem volt méltó arra, hogy ezt kiérdemelje. Egyedül csak Szűz Mária, erényeinek magasztosságával juthatott el az istenség trónjára és érdemelhet-e ki ezt a végtelen jótéteményt. Ő lett az isteni Bölcsesség anyja, úrnője és trónja. Ő a Bölcsesség legméltóbb anyja, mert ő testesítette meg és hozta a világra, mint méhének gyümölcsét". (Az örök Bölcsesség szeretete)

De Feo atya, nagyon is jogosan, azt mondhatta: "A görög μελετάω (meletao) ige meditációt jelöl, és gyökerében a mézkészítés műveletét idézi, azaz a nektárt megízlelő méh termékét. Mária szíve az, amely az Ige nektárjából táplálkozva asszimilálja azt, és kihozza a Jézus gyermekkoráról szóló evangélium mézét, a Lukács által gyűjtött »csepegő lépes mézet«. (Zsolt 19,11) Ebből a tényből, valamint a

Szent II. János Pál és Montforti Grignon Szent Lajos által kifejtett tanításból kiindulva állíthatjuk, hogy a Szűzanya, az isteni méhkirálynő, a Gáriel arkangyal által hozzá intézett Isten ígéjének nektárjából táplálkozott, elmélkedett és elsajátította ezt a bejelentést olyan mértékben, hogy Isten Igéje testté lett a szívében és az anyaméhében: ez a királyi szív, az Isten által felajánlott isteni nektárból, a Szentlélek erejével, termelte ki a legízletesebb isteni-emberi mézet, a megtestesült Igét, a megtestesült Bölcsességet. Mária szeplőtelen Szíve volt az első, aki megízlelte ennek a méznek az elragadtató és átistenítő ízét, és aztán mindannyiunkkal közölte. Az ilyen mennyei mézet megízelve szíve képes volt azt mondani az Úrnak: a Te Bölcsességed édesebb "a méznél, meg a csepegő lépes méznél." (Zsolt 19,11) Mint ahogyan azt is: "Milyen édes Igéd ínyemnek, jobban ízlik számnak, mint a méz." (vö. Zsolt 119,103) " Miért keres a Bölcsesség olyan szívet, amelyben állandóan lakhat? Mert a Bölcsesség egy ízlelő képesség, amely ízlelőbimbókat keres, keres valakit, aki azt tettekre váltja. Természetesen a Bölcsesség önmagában maradhat, mert Isten tökéletesen szereti önmagát a szentháromságos szeretetben. Azonban azért, hogy kinyilatkoztatja magát, és Bölcsességgént és Szeretetként adja magát az embereknek, széket keres. Mert ahogyan a Szeretetnek az a tulajdonsága, hogy boldogságot ad másoknak, és ebben Isten Szeretetként nyilatkozik meg, úgy nyilatkozik meg Bölcsességgént, mint az ízlelés készsége. Az Igén és az eseményeken való elmélkedés és azok megtartása az elmében és a szívben tehát éppen ennek az ízlelésnek az adása. De így Mária is táplálékul adja az Igét gyermekei számára." (De Feo atya) Ezzel bebizonyítottuk, hogy Mária Szent Szívének teljességéből mindenki bölcsességet kap az isteni Bölcsességtől. (vö. Jn 1,16) Mennyire kell imádkoznunk ehhez az áldott Szívhez, hogy az Isteni Bölcsesség végtelen édességét nagymértékben megízleltesse velünk!

A Boldogságos Szűz iránti szeretettől lángoló Montforti Grignon, aki jól ismerte ezt a Mária-titulust, egyik kedvencét, joggal könyörgött hozzá: "Méltóságos Istenanya, tiszta és hűséges Szűz, közd velem a hitedet, általa Bölcsességem lesz, és minden jó eljön hozzám. Bölcsesség, jöjj hát Mária hite által! Nem tudtál neki ellenállni, ő adta neked az életet, ő testesített meg téged". (Ének 124,6-7)

A nagy Szent X. Piusz pápa arra tanította a híveket, hogy Isten a Szűzanya által teljesíti ezt a könyörgést: "Hogy Szűz Máriára tartozik, mindenekfelett

rá, hogy elvezessen minket Krisztus megismerésére, nem lehet kétséges, hogy nincs senki, aki a Szűzanyánál hatékonyabban egyesíti az embereket Jézussal. Ha ugyanis az isteni Mester tanítása szerint: »Az örök élet pedig az, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust« (Jn 17,3), akkor ahogyan Márián keresztül jutunk el Jézus Krisztus megismeréséhez, úgy rajta keresztül könnyebben eljutunk ahhoz az élethez, amelynek Ő a kezdete és forrása." (Ad diem illum latissimum) És ezért tudta Szent II. János Pál azt mondani, hogy misztikusan, ami Mária Szepőlötelen Szívében történt, az minden hívő keresztény szívében is megtörténik: "Mária utánzásában minden hívő szíve a Krisztus-bölcsesség lakhelyévé alakul át [...] köztünk és az Úr között a lelki rokonság egy titokzatos formája jön létre". (pápa beszéde a vasárnapi Angelus imádság alkalmával, 1983. szeptember 4.) Csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy ez könnyebben és tökéletesebben történik a Szűzanya híveinek szívében, akik nagyobb megszentelő hatást élveznek, amelyet Mária Szentséges Szíve hoz létre, ahogyan azt Montforti Grignon Szent Lajos olyan jól elmagyarázta: "Milyen boldog az a lélek, aki elnyerte Mária jóindulatát! Biztosan kell éreznie, hogy hamarosan Bölcsességre tesz szert. Mert Mária, amikor szereti azokat, akik szeretik őt, teljes mértékben közli velük javait, különösen azt a végtelen jót, amelyet mindenki más is birtokol: Jézust, méhének gyümölcsét." (Az Örök Bölcsesség szeretete, 206. sz.)

Királyi trón, királyi szék

A montfortiánus család engedélyt kapott arra, hogy a Boldogságos Szűz Mária, a "Bölcsesség Széke" misét celebrálhasson. A prefáció kivételével ennek a misének a teljes formulája a mai máriás misekönyvben a "Szűz Mária Bölcsesség Széke" mise részévé vált, amely a Boldogságos Szűz Mária tiszteletére végzett összes misét összegyűjti. E mise könyörgésében az Egyház így imádkozik: "Mennyei Atyánk, örök Istenünk! Te irgalmas szeretettel, a Boldogságos Szűz Máriát Bölcsességed királyi székévé tteded. Kérünk, örökön élő Igéd világosságával világosítsd meg Egyházadat, hogy az igazság fényében járva, örömmel jusson el szereteted teljes megismerésére".

Az Egyház ezen az imán keresztül többek között azt mondja nekünk, hogy a Szűzanya, a Bölcsesség Széke, a megtestesült Bölcsesség királyi trónja, vagyis az a trón, ahol a királyok Királya ül, hogy uralkodjon. A trónnak nagyon fontos szerepe van: "Mária Jézus trónja. A trón alacsonyabb rendű az uralkodó-

nál, de ez teszi lehetővé, hogy az uralkodót annak ismerjék el" - mondja De Feo atya. Ezért Mária Szepőlötelen Szíve által Jézus Szentséges Szívét a hívek uralkodójuknak ismerik el, és ezért uralkodhat felettük. Montforti Grignon Szent Lajos jól megértette ezt, és ezért megerősítette: "Mária az örök Bölcsesség királyi trónja. Benne a Bölcsesség kinyilvánítja nagyságát, megmutatja kincseit és magáévá teszi gyönyörködését. Nincs olyan hely sem a mennyben, sem a földön, ahol az örök Bölcsesség olyan nagyságot mutatna meg és úgy gyönyörködne, mint a páratlan Móriában. [...] Ezért csak Mórián keresztül lehet elnyerni a Bölcsességet. De ha olyan nagy ajándékot kapunk, mint a Bölcsesség, akkor hol kapjuk meg? Milyen házat, milyen széket, milyen trónt adunk ennek az oly tiszta és ragyogó királynőnek, ha a nap sugarai csak sár és sötétség az ő jelenlétében? Talán azt a választ kapjuk, hogy a Bölcsesség csak a szívünket akarja, és ezt kell neki felajánlani, és ebben kell elhelyezni. De vajon nem vagyunk-e tudatában annak, hogy szívünk szennyezett, tisztátalan, testi és ezernyi szenvedéllyel teli, és ezért méltatlan arra, hogy egy ilyen nemes és szent vendéget birtokoljon? [...] Mit tegyünk tehát, hogy szívünk méltó legyen hozzá? Íme a nagyszerű tanács, a csodálatra méltó titok: engedjük be Móriát otthonunkba, korlátlanul ajánljuk fel magunkat neki, mint szolgálai és rabszolgái! Az ő kezében és az ő tiszteletére szabadítsuk meg magunkat mindattól, ami nekünk kedves, és semmit se tartsunk meg magunknak. És a jóságos Uralkodónő, aki soha nem hagyta magát

legyőzni a nagylelkűségben, érthetetlen, de igaz módon nekünk adja magát. És Benne (Szűz Móriában) eljön az örök Bölcsesség, hogy úgy álljon, mint az ő dicsőségének trónján." (Az Örök Bölcsesség szeretete, 208-211. sz.)

XII. Piusz egy rövid mondata foglalja össze azt a két szálát, amellyel foglalkoztam, amikor Mária Szepőlötelen Szívének bölcsességéről beszéltem: "az igazi bölcsesség az, amit ő adott nekünk, amit ő tanít nekünk, a megtestesült Bölcsesség nevében".

Alfio Mandelli atya (egy montfortiánus) jól mondja egyik cikkének zárásaként: "Ma is Jézust, az örök és megtestesült Bölcsességet kell szemlélni Móriánál, a királyi trónnál, ahonnan Isten Fia a láthatatlan Atya látható ikonjaként mutatja meg magát az embereknek. Ha találkozni akarunk az Atya Bölcsességével, vagyis az élet és az igazság Igéjével, akkor lakjunk Móriával, az ő társaságában. Ő vezet bennünket, hogy megízleljük Jézus Krisztus Bölcsességének minden édességét."

Kedves olvasók! Lakozunk Móriában, az ő Szepőlötelen Szívében, és ő lakjon a mi szívünkben, hogy az Örök Bölcsesség is lakjon bennünk és mi is Őbenne.

A mi Keresztünk

Urunk, azzal,
hogy válladra vetted
a súlyos keresztet,
a miénket is
a tiéddel felemelted.

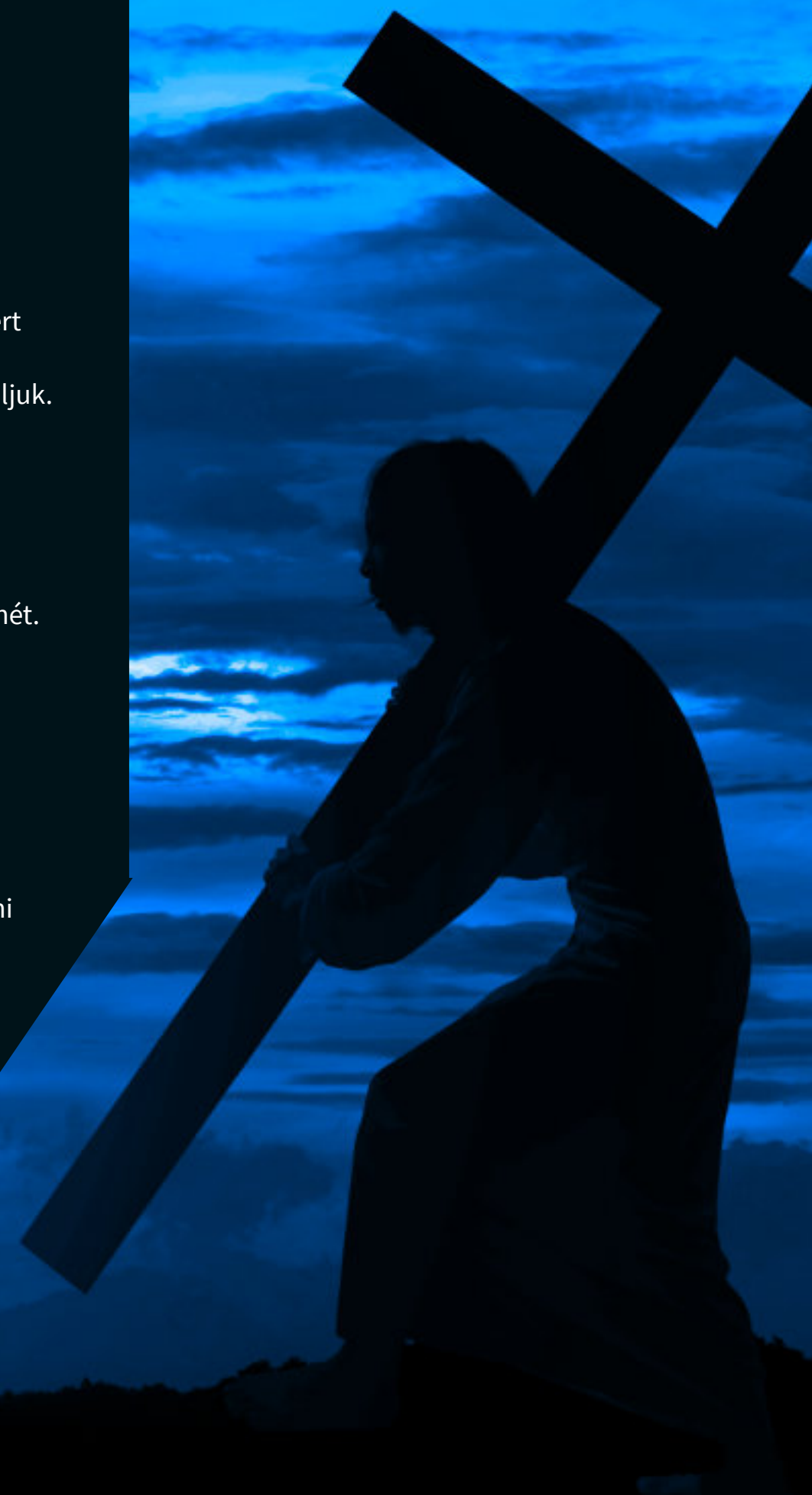
S ha bűneinkért
engesztelésül
magunkért és másokért
felajánljuk,
üdvösségünket szolgáljuk.

Simon személyében
elfogadtad, Urunk,
az ember segítségét,
azt sugalltad,
enyhítsük egymás terhét.

A szenvedésnek
van egy folyamata:
felkészít minket
a megváltás
méltó befogadására.

Aki megakarja csókolni
a Keresztrefeszített
szent arcát,
nem kerülheti el
a tövises szúrását.

Pinter Zoltán

A mag az aszfalt alatt (II. rész)

Női szerzetesi élet a kommunizmus alatt

Canavesi Ambrus M. atya

A vőlegénytől ellopott menyasszonyok

A történet, egy még tragikusabb fejezete, a kommunis-
ták által az apák szüzességének fogadalma elleni gaz-
tettekről szól. Tragikus tény, mert ez oly nyíltan szemben
áll ezeknek a nőknek a szabad választásával és angyal
hivatásával, akik, amikor úgy döntöttek, hogy testileg és
lelkileg teljesen átadják magukat az Úrnak a szüzesség-
ben, ekkor teljesen kizárták, hogy testüket férfinak ad-

ják. Mivel minden más fizikai és erkölcsi erőszakosság el-
fogadható lett volna a Krisztus kínszenvedésében való
részesedésének logikájában, a szexuális erőszak valódi
felháborodást jelent Krisztus menyasszonyai számára!
Még ebben a szenvedésben is felszínre tör a szeretet em-
berfeletti ereje: ahol az apák önhibájukon kívül nem
tudták megőrizni testük szüzességét, ott lelkük szépsége
és szüziessége annál inkább felszínre tör, mint ahogyan

a tövises ostroma közepette felemelkedik a pompás ró-
zsa. A bolsevizmus testiségi piszkában a megszentelt
szüzesség felemelkedik és felragyog, mint egy gyémánt
a sárban. Ez annak a 25 bencés apácának az esete a len-
gyelországi Varsóban, akiket a Vörös Hadsereg bevonu-
lásakor a kommunista katonák többször megerőszakol-
tak. Ennek a szörnyű erőszaknak az eredménye nem
hagy kétséget az alkalmazott eszközök és a szegény ál-
dozatok helyzete felől: a huszonöt apáca közül húsz
meghalt ugyanezen erőszak következtében, míg a másik
öt tragikus módon teherbe esett, és igazi természetfelet-
ti szeretettel szülte meg e gyalázatos erőszak gyermeke-
it. Azok mellett, akik tragikusan elszenvetk az erősza-
kot, vannak olyanok is, akiknek sikerült megmenekülni-
ük attól, természetesen életük elvesztése árán. Jelentős
a sziléziai apák története, a mai Lengyelország, de ak-
kor még német területen. Ez a tíz hős apáca tudta, ho-
gyan kell életre-halálra harcolni szűzviráguk védelmé-
ben. Maria Paschalis Jahn, akit "Bohémia fehér rózsájá-
nak" is neveztek, életét adta azért, hogy tisztasága sér-
tetlen maradjon; hasonló sorsra jutott Adela nővér is, aki
- hatvanéves kora ellenére - nem menekült meg a kom-

munistá milícia kéjvágyától, de halála árán sikerült meg-
védenie magát. Kevésbé volt szerencsés Rosaria Schil-
ling nővér, akit több mint harminc katona kínozott, bán-
talmazott és erőszakolt meg több órán keresztül, míg vé-
gül megölték. Melusia Rybka nővért viszont azért ítélték
el, mert megvédett egy fiatal lányt attól, hogy kommu-
nista katonák megerőszakolják.

A szeretet ereje

Ha semmilyen emberi vagy anyagi erő nem képes a sze-
retetet feltartóztatni, ez azért van, mert ennek a magasz-
tos erénynek nem emberi, hanem isteni eredete van, mi-
vel "a szeretet a nekünk a Szentlélek által adott szívünk-
be oltott szeretet". (Róm 5,5) Ami azt jelenti, hogy ameny-
nyire az „isteni” legyőzi az „emberit”, annyira a szeretet
is legyőzi az ellene irányuló emberi akadályokat. Ezért
megdöbbentő és egyben "természetes" látvány a kom-
munista országok női szerzetesi közösségeinek élete.
Megdöbbentő, mert leírhatatlan ezen közösségek apái
életének fennmaradását szemlélni - amely olyan gyen-
géd és gyenge, mint egy fűszál - a kommunista Moloc-
chal szemben, amely hasonlít a folyékony forró aszfalt-

ra. Ugyanakkor "természetes", mert nincs semmi különös abban, hogy ismét az isteni szeretet ereje győz az emberi gyűlölet és elnyomás felett. Az üldöztetéssel szembeni túlélés még rendkívül bízósá válik, ha látjuk, hogy nemcsak egyes szerzetesek éltek túl a kommunista rezsimet, hanem maguk a rendek is képesek voltak túlélni, és még a titkos rejtőzködés állapotában is új hivatásokat vonzottak. Néhány esetben nem csupán pusztán a túlélésről volt szó, hanem még egy új karizma születéséről is, annak jeleként, hogy a Szentlélek még az emberi történelem viharai közepette is inspirálja az áhítatos lelkeket. 1950-ben, Romániában - az üldöztetés közepette -, a Szeplőtelen Szív Nővérek Kongregációját egy lelkes fiatal nő, Maria Ionela nővér alapította, akit Krisztushoz való hűsége miatt többször bebörtönöztek. Jézus által vonzódva és buzgón segítve a nehéz helyzetben lévő árvák és gyermekek lelkét és testét, Maria Ionela nővér megtalálta első társait és megalapította kongregációját a Belügyminisztérium börtönében, ahová a kemény Ceaușescu-rezsim bezáratta!

Hívatal az üldöztetésben

Az ukrainai kommunista üldöztetés krónikái néhány szép anekdotát juttatnak eszünkbe a Missziós Bencés Kongregációról. Amikor 1939-ben a Vörös Hadsereg bevonult Nyugat-Ukrajnába a nővéreknek néhány hónapig belül el kellett hagyniuk az országot. Köztük volt Clara Staszczak nővér is, aki, bár kénytelen volt száműzésbe menni Lengyelországba, továbbra is kapcsolatban maradt a helyi papokkal, és hálózatot szervezett, hogy a katolikusokat vallásos könyvekkel és liturgikus tárgyakkal elássa. Így az 1970-es években elkezdett együttműködni Bernacki atyával, Bar plébánosával: a pap rábízta a plébánia közösségéhez tartozó lányok képzését, akiknek fiatal koruk miatt soha semmi közük nem volt az apácákhoz. Azzal, hogy beszélt a fiatal nőknek a szerzetesi hivatás szépségéről, mint az Úrnak való teljes odaadásról, amelyet a fátyol felvétele pecsétel meg, Klára nővér több lányt is rávett arra, hogy meghallja Isten hívását a szeretetre. Így 1977-ben, majdnem negyven évvel a missziós bencések Ukrajnából való kiűzése után, hat fiatal nő kezdte meg noviciátusát azzal, hogy a fátylat és a habitust egy esti szertartás keretében, zárt ajtók mögött felvette. Tekintettel a szerzetesi rend létezésének tilalmára, a fiatal novíciáknak a mindennapi életben a fátylat egy egyszerű fehér zsebkendőre kellett cserélniük, és egyszerű ruhát kellett viselniük. Ezen fiatal apácák mindennapjai készítenek minket a megdöbbenésre, hogy milyen makacsul követik hivatásukat az üldöztetés közepette, abban a reményben, hogy jövőre a háztetőkről kiálthassák a szeretetet, amelyet egyelőre a szívükbe zárva kellett tartaniuk. Miközben kiképzést kaptak, a felszínen teljesen normális életet éltek, de a valóságban a plébános szolgálatában álltak a lelkipásztori munkában, és mindenekelőtt arra törekedtek, hogy a kormány és a

titkosrendőrség előtt elzártan szervezzék igazi kolostori életet. A plébánia ingyenes takarítási feladatait ellátva, vagy - mint minden más nő - állami munkahelyeken varrónőként, ápolónőként vagy egyszerű munkásként dolgozva szorgoskodtak. Néhányan, mint Clementina nővér is, éveken át végezték a kőművesek nagyon nehéz munkáját, fiatal férfiakkal együtt, akik gyakran durván beszéltek, de Clementina nővér sugárzó megjelenése, és Istennel teli titokzatos szemei előtt ők is elhallgattak.

Az Oltáriszentség a nappali szekrényében

Este, amint hazatértek a munkából, a fiatal apácák készen álltak arra, hogy az imaéletnek szenteljék magukat, zsolozsmázva és elmélkedve. Egyszerű házakban, kis csoportokban éltek - hogy jobban elkerüljék a rendőrségi ellenőrzést -, így lakásuk gyakran nem állt másból, mint egy nagy hálószobából, egy konyhából és egy előszobából, amely hétköznapi kinézete ellenére rejtette lakásuk és egész életük igazi kincsét: Jézust az Eucharisztiaiban. Ugyanis egy kis fadobozban tartották az Oltáriszentséget a nappali szekrényében, ahol minden imával kapcsolatos kötelezettségüket végezték. Az apácáknak is erőfeszítéseket kellett tenniük, hogy teljesen titokban tartsák felszentelésüket: még a családjuk sem tudott róla, és ha valamelyik fiatalember - akit vonzott tisztaságuk - megkérte őket, őszinte ravaszsággal azzal igazolták magukat, hogy "jegyesek" vagy "házasok" voltak, anélkül, hogy felfedték volna isteni szeretőjük azonoságát! A titoktartás nemcsak szükséges eszköz volt a túlélésre, hanem a Szentlélek vezetésével felismerték annak apostoli lehetőségét. A civil ruhás nővérek ugyanis oda mehetek, ahová a papok nem tudtak. Nagyon kényes tevékenységük volt a börtönbe vagy a Gulagokra internált papok és püspökök vigasztalása és segítése, akiknek a legelképzhetetlenebb eszközökkel küldtek kenyeret és bort az eucharisztikus szenteléshez. Egyes közösségek aztán arra szakosodtak, hogy kézzel másolták az ukrán és lengyel nyelvű katekizmusokat, amelyeket aztán Ukrajna-szerte elküldtek a papoknak: egyes apácák több mint ezer katekizmust másoltak kézzel, ami még elképesztőbb, ha belegondolunk, hogy éjszakáikat ennek a tevékenységnek szentelték! Mindenekelőtt tehát a mindennapi otthoni, plébániai vagy munkahelyi kapcsolatokban tanúsított látszólagos normalitásuk lehetővé tette számukra, hogy számtalan lelket vonzzanak. A legszigorúbb materialista horizonton nevelkedett nép körében tekintetük átláthatósága, modoruk őszintesége és önzetlen áldozatvállalásuk szelleme egy felsőbbrendű emberségről tanúskodott, egy olyan emberségről, amelyet Krisztus kegyelme újított meg, és amelyet az eucharisztikus vőlegénnyel való mindennapi kapcsolat táplált. Számtalan lélek köszönheti üdvösségét ennek a közvetlen és mindennapi apostolkodásnak, amely az önzetlen szeretet apró gesztusaiból, a vigasztaló szavakból és a jó tanúságtételből áll.

A mag ereje: remény és szeretet

Ez az életre szóló tanúságtétel volt az útja annak is, hogy új hivatásokat vonzzanak, és - a legszigorúbb titoktartás mellett - növeljék a kommunizmus által látszólagos halálra ítélt szerzetesi családjaikat. Julia Jasinecka nővér tanúságtétele érdekes ebből a szempontból: 1980-ban ez a fiatal lány tizenöt éves volt, és még állami iskolába járt - a legszigorúbb ateista légkörben -, amikor családját meglátogatta Franciska nővér. Ez a "titkos" apáca, aki Isten szeretetéről, a vallásos hivatásról beszélt neki, és elolvastatott vele néhány lelki könyvet, vonzotta őt a vallásos élet eszméjéhez, így ez a tizenöt éves fiatal lány úgy döntött, hogy válaszol a hivatásra. Mindenekelőtt megdöbbenő, hogy ezek a titkos kongregációk által vonzott új hivatások akkor keletkeztek, amikor a kommunizmus semmiképpen sem tűnt eltűnésre ítéltnek. A "vasfüggönyön" túli népek mindennapi felfogásában a kommunizmus még az 1980-as években is halhatatlannak tűnt: a politikusok arcai, a titkosrendőrség, a politikai szervezet vagy az ellenzék megsemmisítésének módjai megváltoztak, de a kommunista rezsim úgy tűnt, hogy örökké fog uralkodni. Ez teszi érthetővé, hogy ezeknek az apácánővérek éppen "a remény ellenére reménykedett". (Róm 4,18) Azonban még a remény önmagában

sem magyaráz meg mindent. Mi készítette sok fiatalat arra, hogy a megpróbáltatásokkal teli jövőt válassza, csak azért, hogy Krisztusnak a véres nyomdokaiba léphessen? Nincs más válasz, mint a szeretet, az igaz és tiszta szeretet, amely egyszerre a felénk irányuló isteni szeretet válasza és hatása. Ugyanaz a szeretet, amellyel Isten az életet közli teremtményeinek... ugyanaz a szeretet, amely a magnak, amely meghal, hogy sok gyümölcsöt teremjen, és a fűszálnak, amely életének ellenállhatatlan erejével áttöri a nyomasztó aszfaltot, és a nap felé fordul, átadva nekünk, embereknek annak az isteni erőnek a mérhetetlen látványát, amely életet ad a teremtményeknek. Omnia vincit amor, „mindent legyőz a szeretet”, szokták mondani a latinok, és ez mindenekelőtt a szerzetesi fogadalommal megszentelt szeretetre igaz. A szűzi szeretet valójában olyan, hogy semmilyen emberi vagy örökös erő, semmilyen politikai elmélet vagy filozófiai doktrína, semmilyen ellenség az Egyházon belül vagy kívül nem lesz képes megtörni... mint a fűszál, egy szerény és diszkrét teremtmény, amelyet semmilyen aszfalttömeg nem lesz képes megakadályozni abban, hogy éljen.

Fatima és megtérésünk

Apollonio Sándor M. atya

A Fatima neve emlékeztet Mohamed legkedvesebb lányára, a Korán szerint. Miért adták akkor egy muszlim nevét egy olyan falunak, amely a látnokok idejében száz százalékosan katolikus volt? Akkoriban Fatima önkormányzata a plébániai anyatemplom körül terült el, ahol egy régi hagyomány szerint a XII. században egy Fatima nevű hercegnőt temettek el, aki egy muszlim családból származott és a „Reconquista”-kor a kereszténységre tért át. Erről részletesebben fogunk beszélni más cikkben, de már most megdöbbenünk a történelmi analógián: Fatima neve eszünkbe juttatja a mohamedán hercegnőnek a katolicizmusra való megtérését és most Európába újra beözönlenek a muszlimok, akiknek a megtéréséért sokat kell imádkoznunk. Mintha Szűz Mária azt mondaná a sorok között, hogy a muszlimok megtérése titokzatosan össze van kötve Fatimával és az üzenetekkel, amiket Fatimában a Szűzanya a kis pásztorok által adott az egész emberiségnek.

Nem véletlenül sok muszlim tiszteli a Fatima-i Szűz Máriát, főképpen az édesanyák, akik a gyerekeiket bízzák rá és kérik a Szűzanyát, hogy védelmezze őket. Részünkről rá kell bízunk a Fatima-i Szűzanyára minden mohamedánt, mivel mindegyikük az Ő gyermeke, így Szűz Mária által felvilágosítva kell megérteniük, hogy a lelki üdvösséget csak az értünk meghalt és feltámadt Krisztuson keresztül nyerhetjük el Szűz Mária közvetítése által. De hogyan járhatunk közben a muszlimok érdekében, ha mi európaiak többnyire az ellenkezője szerint élünk annak, amit a boldogságos Szűz kért tőlünk Fatimában, és inkább a bűnre hajlunk, mint az életszentségre?

Ahol most a Fatima-i Szentolvasó Királynőjének a kegyhelye található – azaz a tagos sík területtel, amibe most befér 500.000 ember, és a melléképületekkel – a jelenések idejében kopár vidék

uralkodott. Nem a modern intenzív technikák szerint megművelt szántóföldek, hanem egy fátlan és sziklás vidék, amiből a parasztok fárasztó talajműveléssel aprócska területeket nyertek, hogy zöldségeket és gabonát tudjanak ültetni. Ilyenek voltak a Lucia apukája, Antonio dos Santos által birtokolt területek is, amelyekből a család egyetlen megélhetése származott. Ezek közül a Cova de Iria volt a legelterjedtebb és legtermékenyebb. Éppen azt a Cova-t Szűz Mária arra választotta, hogy egy természetes színház legyen, ahova nem sokkal később tódultak az óceániai tömegek. Fatimába azért mennek, hogy megtapasztalják a természetfölöttit. A test szeme elé nem tárul egy nagy szépség. Itt az a szép dolog, hogy a lélek szemével látjuk Szűz Máriát és a test szemével a Szűzanyát szerető portugáliai népet, aki itt rendszeresen összegyűlik – főképp minden év májusának és októberének a 13-án – hogy közösen és társadalmilag tiszteljék azt, aki Portugália és az egész világmindenség Királynője. E egyetemes királyság jegyében, mint egy egyetlen sokszínű családban, a portugáliai néphez minden évben csatlakozik a világ minden tájáról érkező rengeteg zarándok is, hogy tisztelgetést és hódolatát fejezze ki a közös Anyának és Királynőjének. Nemcsak Anya, hanem Királynő is.

Ez azt jelenti, hogy ott nemcsak kérve kérik és megszerzik az anyai irgalmasság tejét, hanem a hitbeli engedelmességüket is megvallják annak, akit Isten úgy alkotott, mint az angyalok és az egész világmindenség királynőjét és aki „úgy ragyog, mint a hajnal pírja, s szép, mint a telihold, világos, mint a nap, és oly félelmetes, mint a zászlós hadak” (Én 6, 10).

Ugyanis Fatimába Szűz Mária nem csak azért jött, hogy adjon, hanem hogy kérjen valamit mindannyiunktól, és ez lényegileg az ő kérése: teljesen meg kell térnünk Istenhez, egyetlen és fenséges Urunkhoz, aki „a Mária Szeplőtelen Szívének való tisztelgetést akarja megalapítani a földön” (1917. június és július 13-án), és ennek a teljesítésére való eszközként akar használni minket. Ezután lesz a Szeplőtelen Szív diadala. De hogyan lehetünk a Szeplőtelen Szív diadalának eszközei, ha bennünk inkább a bűn foltja diadalmaskodik, mint a kegyelem szeplőtelenisége? Elmélkedni a fatimai üzeneteken és elmélyedni bennük felkészít minket arra, hogy elfogadjuk a kegyelmét e „máriás megtérésnek”, hogy a kegyelemnek az égi Anyánk és Királynőnk kezében lévő eszközeivé váljunk.

JÚDÁS

Akkor elméne egy a tizenkettő közül, kinek neve volt iszarióti Júdás, a papi fejedelmekhez és monda nekik: Mit fogtok nekem adni, ha én őt kezetekbe adom? Azok pedig rendelkezének neki harminc ezüstpénzt” (Mt 26,14 s köv.) A Júdás névhez a legalávalóbb tulajdonságokat kapcsolja a nyelvhasználat. Hütlenség és barátunk elárulása a pogány korban is megvetett gaztett volt, s Júdás ezt oly körülmények közt követte el, ami tettének gonoszságát csak fokozta. Ma mindenki megborzong, mikor «Júdás-lelkület»-ről, «Júdás-csó»-ról, «Júdás-bér»-ről beszélnek. Pedig Júdás előtt, mikor az Úrhoz került, fényes jövő állott: apostollá kellett volna lennie! Volt azonban egy kedvenc szenvedélye s ez lett a vesztesége: a kapzsizság. Ebből fakadt aztán a többi: a hazugság, csalás, titokban tervezgetés. Fiam, az élet annyiszor mutatja: elég egyetlenegy uralkodó szenvedély; ha az erőre kap, egyre újabb vétkeket hajlamokat fejleszt, míg egyszer beáll a teljes erkölcsi összeomlás. Annyiszor, de annyiszor tapasztalhatjuk, hogy fiúk, kik kisebb korukban kifogástalanok, jellem esek, vallásosak voltak, kiknek viselkedésében öröme telt mindenkinek, amint nőnek, testileg erősödnek, a helyett, hogy lélekben is fejlődnek, egyre jobban durvulnak, kezdik vallásos életüket elhanyagolni, egyre jobban átadják magukat szenvedélyeiknek. Júdás sem nagy bűnnel kezdte! Az ő első bűne is talán csak egy kis csalás, lopás volt. Ő kezelte az apostolok közös kis vagyonát, amiből ők és az Úr Jézus éltek. Itt ébredt fel először benne a pénzvágy kapzsi szenvedélye, és mert nem állott ellen az első kísértésnek, mert engedett a kicsiny szenvedélyeknek, azok lassanként úrrá lettek fölöttük s látjuk, hová vezették őt: a legnagyobb bűnbe, az istenárulásba. A nagy gonosztevők sem kezdik mindjárt rablógylilkosságon. Kezdetben talán csak otthon torkoskodnak, ebben-abbban megcsalják szüleiket, aztán az első bűnről mennek a másodikra, a másodikról a tizedikre, a kis bűnökről a nagyokra. Az embernek evés közben jön meg az étvágya. Az iszákos ember sem kezdi mindjárt azon, hogy holtra leissza magát. Először egy kis jóleső mámor, aztán később többet, egyre többet. Ha valaki a lejtőn megtette az első lépést, nehéz annak megállania! Elég a gáton csak

egyméteres szakadás és – elönti a hullám a falut. Elég a szélvészbe csak egy szikrát kivinni és – felgyújtja a házat. Kemény intőjel, nagy tilalomfa nekünk ennek a szerencsétlen apostolnak a példája, hogy a kis bűnökkel se kacérkodjunk, azokat se tekintsük veszélytelen dolgoknak. És volt Júdásnak még egy hibája: Nem imádkozott! Az imádság erő a kísértés ellen is. Honnan tudom, hogy nem imádkozott? Onnan is, hogy ha imádkozott volna, ide nem jut. De főképp utolsó tetteiből: mikor tudatára ébredt bűnének, fűhöz-fához kapkod segítségért, csak Istenhez nem. Számára nincs Isten, mert elfelejtett imádkozni! Ő, mily okosan tesz, aki azért is imádkozik, hogy mikor elhátározó, sorsa döntő, nehéz órái jönnek, hogy akkor majd jól tudjon imádkozni! A rossz lelkiismeret nem hagyott Júdásnak nyugtot. Kirohant a városból.

És földhözvágta sikoltva magát
És üvöltött az egész éjen át.
A harminc pénzt taposta két sarokkal,
Bontott haját szaggatta két marokkal.

Az éles kőhöz verte vad fejét,
És köntösét örülten tépte szét.
Mellén a húst véresre marcangolta
És fuldokolva roskadt le a porba. (Sík Sándor.)

Milyen megdöbbenő kép! A Golgotán függ a haldokló Istenfia – itt a Hakeldama mezején az öngyilkos áruló! És azóta gyűlölt és átkozott a Júdás név mindenütt. «Júdás!» – így nevezik ma azt az embert, aki elárulja elveit, meggyőződését, hitét. Júdás felakasztotta magát. Jaj, ha ma a világ minden Júdása felakasztaná magát, volna-e elég kötél a boltban, volna-e elég szálf a erdőben!? Nekem pedig, Úr Jézus, adj erőt, hogy ne legyek soha a te Júdásod... Uram, nem leszek áruló!

Forrás: Toth Tihámér, Krisztus és az ifjú, Szent István társulat, Budapest 1935, 238-40

Szeretné havonta postai úton ingyenesen kapni a „Szűz Mária lovagja” havilapot?

küldje el a következő címre:

Misia Nepoškvrnenej o.z.
Horná 24/6, 946 19 Čičov
Szlovákia

Név: _____

Település: _____

Utca: _____

Házszám: _____ Irányítószám: _____

* Aláírással hozzájárulok személyes adataimnak az Misia Nepoškvrnenej o.z. üzemeletetője általi kezeléséhez. (azonosítószám: 53482697) az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendeletének (GDPR) megfelelően. Felhatalmazom az adatkezelőt, hogy személyes adataimat a következő körben kezelje: név és vezetéknev, cím és lakóhely a missziós magazin ingyenes, címre történő küldése céljából. Hozzájárulásomat 5 éves időtartamra adom meg, de bármikor visszavonhatom a megfelelő e-mail címről a gdprszml@protonmail.com címre küldött üzenettel vagy postai úton a Misia Nepoškvrnenej o.z., Horná 24/6, 946 19 Čičov címre küldött üzenettel. A szlovák törvények és a GDPR szerinti valamennyi joga megmarad.

dátum

az érintett aláírás

vagy elektronikusan regisztráljon a

<https://sml.missiomariae.com>

címen vagy okostelefonoddal szkennelje be a QR-kódot

Szexuális forradalom: hogyan elszakítani az emberiséget Istentől (II. rész)

Vass József

Így a forradalom új arca egy bizonyos ponton szexuális forradalommá vált és ezzel olyan romboló erő lett, amelyet korábban még nem mutatott. Míg az emberi történelem többi forradalma csak néhány egyént győzött meg, és csak részben érintette a társadalmat, addig ez a fajta forradalom - azáltal, hogy ragaszkodott az ember ehhez az erős ösztönéhez - mélyrehatóan és sikeresen megváltoztatta az egész társadalmat, olyan módon, amire korábban nem volt példa. A forradalmak előző arcai előkelők és elitisták voltak, míg a szexuális forradalom most póriának mutatkozik.

A házasság elleni háború

Mint láttuk a szexuális forradalom teoretikusai arra a következtetésre jutottak, hogy a család és a házasság - amely a személyes szexualitást a monogámiába kényszerítette - lerombolása szükséges ahhoz, hogy az ember szexuálisan felszabaduljon és így megboldoguljon. Szerintük a házasság, a család és a monogámia három lapangó fasiszta intézmény, abban az értelemben, hogy szükségszerűen magukban hordozzák a hierarchiát, a rendet és az engedelmességet.

Egyes szélsőséges szerzők, mint például a feminista Shulamith Firestone, azzal érveltek, hogy a család lerombolása megszabadítja az embereket más tabuktól, például a vérfertőzéstől. Mindenesetre a valóságban ez pont fordít-

va működött: a szexuális liberalizáció révén, az erkölcsatlenség elterjedése révén a házasság és a család tönkrement. Először is: a szexuális felszabadulást hirdették meg, ami a házasság előtti közösülést és a házassági hűtlenséget normális és széles körben elterjedt dologgá tette. Hozzászokva a mai filmvilág borzasztó meztelenségéhez, nem is vesszük észre, hogy néhány évtizeddel ezelőtt egyes látszólag "tisztának" tűnő filmek valójában házassági kalandokat vagy házasság előtti szeretkezéseket javasolnak és népszerűsítnek, és így rosszabb hatást váltottak ki, mint maga a pornográfia. Akik a pornográfiához fordulnak, tudják, hogy szennyezett forrásból merítenek, de azok, akik egy látszólag tiszta filmet látva, amely a jó érzések leple alatt házasságtörést népszerűsít, vagy a házasságot a frusztráció forrásaként mutatja be, lassan megmérgezik magukat anélkül, hogy azt észrevennék.

El kell mondani, hogy azokban az években nagy hatást gyakorolt az úgynevezett Kinsey-jelentés. Kinsey egy entomológus(hat lábú ízeltlábúakkal foglalkozó biológiai tudós) és önjelölt szexológus volt (a valóságban perverz szokásaiban és hírhedt nudista), aki egy áltudományos statisztikai jelentéssel megpróbálta a főbb szexuális eltéréseket, köztük a házasságtörést és a házasság előtti kapcsolatokat normális valósággá tenni, azzal érvelve, hogy az ember a szexualitásban nem különbözik az állattól. Ilyen módon néhány éven belül számos országban törvé-

nyessé vált a válás, és exponenciálisan nőtt a válások száma, egészen a jelenlegi drámai helyzetig.

Fogamzásgátló módszerek és abortusz

A szexualitásnak a családi környezettől és a házasság kontextusától való elszakadása néhány éven belül a lelkekre és a társadalom egészére nézve még három katasztrofálisabb következményekhez vezetett. Az első a fogamzásgátló módszerek széles körű elterjedése, amelyek egyre inkább elérhetővé váltak: a szexualitás természeténél fogva a nemzésre való, ezért a házasságra és a családi környezetre kell korlátozódnia, amelyben az újszülött megfelelő körülményeket talál a növekedéshez és a neveléshez. Az egyre kifinomultabb és hatékonyabb fogamzásgátló módszerek lehetővé tették a szexualitás és a reprodukció közötti természetes függőség megszakítását. A második a különélésre és a válásra vonatkozó egyre megengedőbb jogszabályok - a második házasság állami engedélyezésével - amelyek a házasságot instabil és megbízhatatlan valósággá tették. A harmadik végül az abortusz: ha a szexualitás végső soron a játékoság és a személyes kielégülés dimenzióját veszi fel, akkor nemcsak az esetleges "nemkívánatos hatásokat" a fogamzásgátlás által kerülhet, hanem ezek bizonyos jogi keretek között ki is küszöbölhetők. A szexuális forradalom nemzedékének szexuális mómora sokak tekintetét elhomályosította, ami miatt szem elől veszítették, hogy milyen

drámai valóság egy új élet elfojtása, ami egyenértékű a gyilkossággal. Ráadásul ugyanezekben az években a tudomány is támogatta az új, reprodukcióellenes szexuális szokásokat, azzal érvelve, hogy a világegyetem és a természeti erőforrások nem képesek elviselni az újabb népességnövekedést. Az abortuszhoz és a születésszabályozás kérdéséhez talán a leghatásosabb "tudományos" hozzájárulás az Aurelio Peccei olasz vállalkozó által alapított "Római Klub" nevű nemzetközi csoporté volt: meggyőződve arról, hogy néhány évtizeden belül a természeti erőforrások elfogynak, a Római Klub terrorista módon megkérdőjelezhető véleményeket terjesztett megalapozott igazsággként, amelyek alapján a szaporodás veszélyes az emberiségre és a világegyetemre. Neves közgazdászok és tudósok hiteles kritikája ellenére ezek a nézetek igazsággként honosodtak meg, és a radikális ökológizmus még ma is ezt a verziót ismételteti: az ember veszélyes a környezetre, ezért jobb, ha meg se születik.

Pornográfia és szemérmatlenség

Mindezt segítette továbbá az a - modern pszichológia és pszichoanalízis által terjesztett - meggyőződés, hogy szükségtelen, sőt káros a szexuális késztetések elleni küzdelem az erény nevében, amely még továbbá elterjesztette a szemérmatlenséget és a paráználkodását minden formájában. A szexuális forradalom egyik kiváltságos eszköze a pornográfia és a nyilvános szemérmatlenség

minden szinten történő elterjedése volt, amely minde-
nekelőtt a mozi és a televízió médiumát használta fel: a
pornográfia felelős a fiatalok erkölcsi hanyatlásáért, vala-
mint számos család tönkretételéért. A pornográfia meg-
rontja a fiatalok lelkét, éppen akkor, amikor hőiesen kel-
lene a szentségre való törekvésben, eltompítja elméjüket,
amely oly természetesen nyitott lenne az igazságra, és
meggyengíti akarataikat, kétségbeesésbe és depresszióba
taszítva őket. A pornográfia és származékai férfiak nemze-
dékeit tették és teszik tönkre, megfosztva őket férfiassá-
guktól és lelki erejüktől. És ezek a megsebzett férfiak aztán
képtelenek szilárd családot építeni: a férfi feladata a csa-
ládban éppen az lenne, megerősíteni a családtagokat biz-
tonságot adva nekik. Ehhez kapcsolódik az erkölcstelen-
ség és az illetlen és nyíltan provokatív divatok terjedése is.
A pornográfia önmagában még mindig kelt bizonyos un-
dort, de a sajtóban, a televízióban és a reklámokban elter-
jedtek ennek mérsékelt változatai, valamint az illetlen di-
vatok erkölcstelenné és erotikussá teszi a társadalmat. A
mi társadalmunk erotizált társadalom, amelyben érzék-
szerveinket - és különösen a szexuális ösztönöket - folya-
matosan képek, hangok, szavak és meztelenségek sokasá-
ga provokálja. Még a gyermekek is, sokkal korábban, mint

kellene, megnyílnak a szexualitás előtt és sokszor nem-
csak a televízió felelős benne, hanem az iskola is. Az érzé-
kek állandó kísértéseknek vannak kitéve, amelyek még
mérgezővé is teszik ezt a társadalmat.

Ördögi feminizmus

A szexuális forradalom képének egy másik darabja a fe-
minista mozgalom, a marxista "osztályharc" témájának
egy újabb változata. Ezúttal az elnyomott nőknek az el-
nyomó férfiakkal szembeni változatában. A feministák
szerint ugyanis a nők a családban és a házasságban el-
voltak nyomva, és meg voltak fosztva a szexuális szabad-
ságtól. Ezért fel akarták szabadítani magukat, és új szere-
pet követeltek: a "méh az enyém, és én fogom kezelni"
felkiáltásra a modern nő erőszakosnak érezte, hogy a
"tűzhely angyalának" szerepére redukálják, és kifejezet-
ten követelte a válást, a nyílt párkapcsolatot, a fogamzás-
gátlást, sőt, egészen odáig, hogy jogának tekintette, hogy
abortusszal megölje méhének gyümölcsét. A jó Isten te-
remtette a nőt, hogy az anyaságban beteljesítse az életét,
de az abortusz által ehelyett azzá válik, aki nemhogy nem
akarja megvédeni az ártatlant, akinek életet adott, ha-
nem ki akarja irtani azt. Még furcsábban a feministák azt

állították, hogy egyenjogúsítsák magukat és megerősítik
identitásukat azáltal is, hogy illetlen divatot vesznek fel...
azonban az igazság éppen az ellenkező: a kortárs divat egyik
megalapítója, a híres Coco Chanel bevallotta, hogy a női divat
megújításához őt a prostituáltak öltözködése inspirálta! Való-
jában a női test lealacsonyítása árucikké vált, amelyet meg le-
het vásárolni, meg lehet hódítani, vagy szemmel lehet kívánni
(ha nem adják oda a legtöbbet ajánlónak...), a nőiesség deka-
denciájának egyik letragikusabb aspektusa társadalmunk-
ban. Ebben - amint arra Augusto del Noce olasz filozófus oko-
san rámutatott - a nők, illetlen divatjukkal, a szexuális forra-
dalom önkéntelen ügynökei voltak és vannak: "Az erotikán
keresztül történő keresztényellenes kampány ereje tehát an-
nál nagyobb, mivel a női vallástalanságra és szemérmertlensé-
gére apellál, és ez az az eszköz, amely a leginkább képes azt ki-
váltani". Valójában azt kell gondolnunk, hogy minden forradal-
mat - gondoljunk csak a francia vagy az orosz forradalomra -
egy nagyon kis csoport irányít és támogat, amely azonban na-
gyobb csoportokat használ fel céljai eléréséhez. Ez a szélesebb
kör valójában nincs tisztában a végső célokkal, de gyengeség-
ből, megtevéstésből vagy személyes előnyökből - valós vagy
vélt - együttműködik. És ez volt a helyzet a szexuális forrada-
lom esetében is: a forradalom akaratlan ügynökei ebben az

esetben a nők voltak. Abban a hitben, hogy így nagyobb
szabadságot és társadalmi presztízst nyerhetnek, bele-
vetették magukat a feminista harcba, elfogadták az illet-
len divatot, és így együttműködtek a személyes erköl-
csök, a házasságok és a családok lerombolásában.

Szexualitás az ember ellen

Amint látható a modernitás a szexualitás minden for-
máját támogatja, míg közben ezek nem nyitottak a sza-
porodásra. Ez a szexuális forradalmat közelebb hozza a
gnoszticizmus egyes formáihoz, amelyek az életet sen-
kivel sem megosztható drámának tekintve gyakran a
homoszexualitást és a deviáns szexualitás más formáit
hirdették a természetes, szaporodásra nyitott szexuali-
tás alternatívájaként.

A homoszexualitás és a lesbikusság, a nyitott és fogékony
párok, a fogamzásgátlás népszerű áron és egyre egysze-
rűbb eszközökkel, az abortusz tragikus büntette... a szexu-
ális forradalom a szexualitás minden formáját előtérbe
helyezte, amíg az új élet születését mindenáron kizárták.
Ez az a meglehetősen tragikus aspektus, amelyben a sze-
xuális forradalom, bár egy, az életre lelkesen nyitott moz-
galom álcájában jelent meg, valójában a halál egyre széle-
sebb körben elterjedt kultúrájának egyik formájává vált. A
szexualitás perverzióinak e felsorolásában nem szabad el-
felejtetni, hogy eredetileg a szexuális forradalom a pedofí-
liát is védelmezte, amit később háttérbe szorítottak, mert
még nem volt rokonszenves a közvélemény számára. Gon-
doljunk csak arra, hogy még a híres Dr. Kinsey kutatásai-
nak is van egy sötét oldala: úgy tűnik, hogy az általa le-
vont következtetések, miszerint az ember már kiskorától
kezdvé nyitott a szexualitásra, a csecsemőkön végzett pe-
dofil cselekmények eredménye. Azt sem szabad elfelejte-
ni, hogy az 1968-as mozgalom franciaországi bajnoka, a
híres Daniel Cohen-Bendit nyíltan védelmébe vette a pe-
dofiliát..., ami még aggasztóbb, ha figyelembe vesszük,
hogy az ő munkája óvópedagógus volt.

Szexualitás Isten ellen

Amint láttunk az erotizált "társadalom" (de jobb lenne
azt mondani, hogy "csorda") nem harcol közvetlenül a
család ellen, a keresztény civilizációt nem érinti, ahhoz
nem nyúl, és még csak nem is foglalkozik Isten problémá-
jával, de az ember legerősebb szenvedélyeire hatva tönk-
retette a családot, tönkretette a civilizációt, és gyökeres-
tül felszámolt minden emberi transzcendenciát. Még ha
létezne is Isten, az erotizált embert nem érdekli, hiszen a
"paradicsomát" a legmegalázóbb szenvedélyekben talál-
ja meg. Ez viszont, távolról sem az ember felemelkedése
és felszabadulása, hanem még mélyebb elidegenedéssé
és rabszolgasorba taszítássá vált. A valóságban az ember
nem a szabad szexualitás, a pornográfia vagy az illetlen
divat által szabadította fel magát, hanem alantas szenved-
élyeinek rabszolgaságába hajtotta magát.

IMANAP

a Fatimai Szűzanya
tiszteletére

2023. április 6-án

Csicsói katolikus templomban

15.00 bevonulás a Fatimai
Szűzanya szoborral
15.10 szentbeszéd a Fatima
üzenetéről
15.40 szentségimádás
16.00 rózsafüzér és szentségi
áldás
17.00 szentmise

* szentgyónási lehetőség

Búcsi katolikus templomban

8.00 szentmise
9.00 szentségkitétel
9.15 rózsafüzér
10.00 szentségi áldás

Légy te is Szűz Mária lovagja!

Élni a Szűzanyának való odaadás szelleme szerint az, hogy szilárdan és határozottan, örökösen és határtalanul elhatározzuk, hogy nem önmagunknak, hanem csak Máriának élünk - mint az ő lovagai és szolgálói - és hogy minden cselekedetünket Márián keresztül végezzük. Az életszentséget és a megszentelődést többféleképpen lehet leírni, de a legpraktikusabb meghatározása az, hogy a saját akaratunkat Isten akaratához igazítjuk, azaz mindig Isten akaratát teljesítjük. Ez általában nem is olyan nehéz: Isten akarata mindenekelőtt Isten parancsolataiban és az Egyház előírásaiban, például a szentségekre vonatkozó előírásokban jut kifejezésre. Isten akarata aztán az életünk állapotából, az életre való döntéseinkből fakadó kötelességeinkben nyilvánul meg számunkra: akik szerzetesek, azoknak bizonyos ima- és fegyelmi kötelességeik vannak. Aki pap, annak apostoli kötelességeit kell teljesítenie a lelkek érdekében. Aki viszont házas, annak a házastársi szerelmet kell ápolnia, családjá fenntartásán és gyermekei nevelésén kell fáradoznia. De hogyan lehetséges akkor megismerni Isten akaratát számunkra? Honnan tudom, hogy Isten mit akar tőlem ebben a pillanatban, és ezek közepette a körülmények között? Monforti Grignon Szent Lajos szerint Isten szellemével kell rendelkezünk, vagyis belsőleg magának Isten hangjának kell bennünk mozgatnia... de Isten hangja bennünk maga a lelkiismeret. Sajnos azonban a bűn miatt a lelkiismeret hangját ezernyi más, egymást átfedő hang homályosítja el: csak a Boldogságos Szűz Máriában, a Szeplőtelen Fogantatásban szólalt meg tisztán és zavartalanul. Ezért Isten szellemével rendelkezni végül azt jelenti, hogy Mária szelleme van bennünk, és azután egyszerűséggel követjük a lelkiismeret hangját, kérve a Szűzanyát, hogy hallgattassa el büszkeségünk, érzékiségünk és önszeretetünk hangjait. És hogyan tesszük ezt: mindenekelőtt minden cselekedet előtt kifejezetten mondjunk le önmagunkról, saját kielégülésünkről és saját nézőpontunkról, hogy a cselekedeteinkben az önszeretet ne térítsen el minket Isten akaratától. Ezután Mária lelkületébe kell öltöznünk, azaz át kell adnunk magunkat és szelíden át kell adnunk magunkat Szűz Máriának, hogy eszünközök legyünk az ő kezében. Ez könnyedén megy, mivel ez csupán az akarat pillanatnyi cselekedete, amelyet őszintén és bizalommal kell megtenni, de érvényes minden ellenvetés ellenére, amelyet a lélek megfogalmazhat. Végül valóban Mária által cselekszik, aki munka közben időről időre megáll, szemét az égbe emeli, és visszatér, hogy lemondjon önmagáról, és mindent, amit tesz, Máriának ajánlja fel. Még a tevékenység végén is, miközben hálát adunk, hogy befejeztük a munkánkat, mindent vissza kell adnunk a Szűzanyának, megtisztítva magunkat minden ragaszkodástól, amit a tevékenység alatt éreztünk, és kérve a Szűzanyát, hogy javítsa ki, amit rosszul csináltunk.